

بررسی تجمیع ژن های مهم کنترل کننده صفات کمی و کیفی در برنج با استفاده از نشانگرهای مولکولی (MAS)

ک. کتالانی^۱، ق. ع. نعمت زاده^۲، غ. کیانی^۳ و س. ح. ر. هاشمی^۴

۱، ۲ و ۳- دانش آموخته کارشناسی ارشد، استاد و استادیار دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی ساری

۴- کارشناس ارشد پژوهشکده ژنتیک و زیست فناوری کشاورزی طبرستان

تاریخ دریافت: ۹۰/۱/۲۰ تاریخ پذیرش: ۹۰/۸/۷

چکیده

صفات مختلفی در کیفیت و بازاریسندی برنج موثرند که مهمترین آنها شامل عطر و طعم (fgr)، درصد آمیلوز (AC)، قوام ژل (GC)، دمای ژلاتینه شدن (GT) و شکل دانه می باشند. در این تحقیق برای ترمیم صفات کمی و کیفی رقم جدید برنج بنام قائم، از دو رقم محلی شصتک و دمسیاه و دو رقم اصلاح شده فجر و نعمت استفاده گردید. کلیه تلاقی های ممکن یکطرفه بین رقم قائم بعنوان پایه مادری و بقیه ارقام بعنوان پایه پدری انجام گرفت. سپس کلیه تلاقی های مرکب بین F₁ ها انجام و پس از کشت آنها بصورت تک بوته، انتخاب تیپ های برتر براساس صفات فنوتیپی صورت گرفت. پس از آن با استفاده از نشانگرهای مولکولی پیوسته با ژن های هدف اقدام به مطالعه تفکیک و ترکیب ژن های موثر مورد نظر گردید. نتایج بدست آمده نشان داد که تلاقی های مرکب شصتک / قائم // دمسیاه / قائم و فجر / قائم // نعمت / قائم از قابلیت ترکیب پذیری خوبی (بدلیل دارا بودن هر چهار ژن مورد نظر در یک گیاه) در مقایسه با سایر تلاقی های مرکب برخوردار بوده و دو بوته از مجموع بوته های انتخابی، توأمان دارای ژن های هموزایگوس عطر و طعم و شکل دانه بوده اند. از سوی دیگر بسیاری از بوته ها، اکثر ژن های مورد مطالعه را بصورت هتروزیگوس دارا بودند. برای بررسی ژن های مختلف موثر در کیفیت و کمیت و رسیدن به لاین خالص جدید با ویژگی های موثر در کیفیت پخت و خوراک، می بایست بوته های انتخابی را برای رسیدن به لاین های خالص، در نسل های پیشرفته تر مورد بررسی قرار داد.

واژه های کلیدی: برنج، رقم قائم، انتخاب به کمک نشانگر مولکولی (MAS)، شاخص های کیفیت

مقدمه

برخوردار است (۲۲). کیفیت پخت و خوراک در برنج تحت تاثیر برخی خصوصیات فیزیکوشیمیایی از جمله میزان آمیلوز (AC)،

کیفیت پخت و خوراک برنج برای مصرف کنندگان ایرانی از اهمیت ویژه ای

قوام ژل (GC) و دمای ژلاتینه شدن (GT) قرار دارد (۵، ۱۷، ۱۸، ۱۳ و ۱۹). اگرچه Wx به عنوان یک ژن اصلی برای AC عمل می‌نماید اما برای GC و GT بعنوان ژن فرعی محسوب می‌شود، درحالی‌که *SSII-3* به عنوان یک ژن اصلی کنترل کننده GT بوده و برای AC و GC بعنوان ژن فرعی به حساب می‌آید (۱۰، ۲۸ و ۳۱). برنج با GT پایین به انرژی کمتری برای پخت نیاز دارد (۱۰، ۲۹، ۳۰ و ۳۲). اصولاً واریته‌های با آمیلوز متوسط و GC متوسط تا بالا (۱۰۰-۴۰ میلی متر) بیشتر مورد توجه مصرف‌کننده‌ها می‌باشد (۲۸). عطر و طعم نیز یکی دیگر از معیارهای کیفی برنج است. در میان ترکیبات موثر در عطر و طعم، ماده شیمیایی ۲- استیل ۱- پیرولین^۱ (2AP) به عنوان مهمترین آنها در ارقام معطر شناخته شده است (۱۱ و ۲۱). ژن مغلوب (*fg2*) مسئول عطر بوده و بوسیله سطح AP مشخص می‌گردد (۶ و ۲۱). اگرچه روش‌های شیمیایی مختلفی برای اندازه‌گیری عطر و طعم در برنج وجود دارد اما بدلیل وقت‌گیر و پرهزینه بودن این روش‌ها، انتخاب به کمک نشانگرهای مولکولی (MAS) می‌تواند به عنوان روشی موثر و قابل اعتماد، جایگزین روش‌های شیمیایی گردد (۲۱ و ۲۵).

علاوه بر کیفیت پخت و عطر، کیفیت ظاهری دانه نیز بر بازارپسندی محصول تاثیر بسزایی دارد. ژن GS3 یک QTL اصلی برای طول و وزن دانه و در عین حال یک QTL فرعی برای عرض و ضخامت دانه محسوب می‌شود که در کروموزوم شماره ۳ مکان یابی

شده است (۹). بر پایه گزارش‌های منتشره امکان ادغام و انتخاب چند ژن از جمله دو ژن *Gn1* و *Sdl* با استفاده از MAS تایید گردید (۱، ۲ و ۲۶)، به اینگونه لاین‌ها اصطلاحاً لاین هرمی گفته می‌شود. مطالعات بسیاری مبنی بر استفاده از هرمی کردن ژن‌ها برای اصلاح مقاومت به آفات و بیماری‌ها با کمک MAS با موفقیت انجام شده است (۷، ۱۴، ۱۶، ۲۴ و ۲۷)، از جمله جیانگ و همکاران (۱۴) موفق به هرمی کردن ژن‌های *Xa21* و *Bt* (ژن‌های مقاومت به آفات و حشرات) با استفاده از انتخاب به کمک نشانگرهای مولکولی در رقم Minghui 63 شدند. جوزف و همکاران نیز (۱۶) با استفاده از انتخاب به کمک نشانگر به همراه انتخاب فنوتیپی مقاومت به بلایت باکتریایی و خصوصیات کیفی مناسب را در برنج ترکیب کردند. آنها از هرم چندین ژن مقاومت استفاده کردند، که باعث موفقیت در ایجاد مقاومت پایدار در برنج گردید.

جیرین و همکاران (۱۲) با انتخاب به کمک نشانگر و ارزیابی‌های فنوتیپی لینکاژ بین ژن مقاومت به زنجره و آمیلوز بالا را شکسته و لاین‌های مقاوم به آفت و دارای آمیلوز متوسط را تولید کردند. زو و همکاران (۳۴) با استفاده از برنامه تلاقی برگشتی به کمک نشانگر، آمیلوز بالا و قوام ژل سخت و دمای ژلاتینه شدن پایین و آندوسپرم گچی را در رقم Zhenshan 97 اصلاح نمودند. لی و همکاران (۲۰) بمنظور اصلاح آمیلوز در دو لاین نگهدارنده با استفاده از نشانگر مربوط به ژن wx ، دمای ژلاتینه شدن و قوام ژل

مناسب) و شصتک (زودرس و با تراکم دانه بسیار بالا)، فجر (با کیفیت مناسب) و نعمت (با طول خوشه بلند) بعنوان پایه های پدری و رقم قائم بعنوان پایه ثابت مادری استفاده گردید. کلیه تلاقی های لازم یک طرفه در سال ۱۳۸۷ بصورت دستی انجام و بذور F_1 در سال زراعی ۱۳۸۸ کشت شدند. در سال زراعی ۱۳۸۸ تلاقی های بین F_1 ها (بصورت دای آلل یکطرفه، $(P(P-1)/2)$) انجام و بذور تلاقی های مرکب جمع آوری و در سال زراعی ۱۳۸۹ در مزرعه پژوهشی پژوهشکده برنج و مرکبات کشت گردیدند (جدول ۱). سپس در مرحله گلدهی بوته های مطلوب از نظر فنوتیپ (طول خوشه، ارتفاع بوته، زمان گلدهی و تعداد پنجه) انتخاب و برگ های آنها برای استخراج DNA جهت آنالیز مولکولی برداشت شدند.

لاین های مورد نظر را نیز اصلاح نمودند. جین و همکاران (۱۵) با استفاده از نشانگرهای مولکولی کیفیت پخت، خوراک و عطر و طعم را در لاین II-32B با استفاده از ۳ ژن مهم wx , $SSIIa$, fgr اصلاح کردند و موفق به ترکیب عطر، آمیلوز پایین و دمای ژلاتینه شدن پایین در این رقم شدند.

هدف از این تحقیق مطالعه تجمیع یا هرمی شدن ژن های کیفیت در رقم قائم با استفاده از تلاقی های مرکب و انتخاب به کمک نشانگرهای (MAS) مولکولی بوده است.

مواد و روشها

مواد گیاهی

در این تحقیق از چهار رقم مختلف برنج از جمله رقم دمسیاه (با عطر و طعم بالا و کیفیت

جدول ۱- تلاقی دای آلل یکطرفه $(P(P-1)/2)$ و جمعیت حاصل از تلاقی های مرکب بین آنها

والدین	تلاقی های یکطرفه (سال ۱۳۸۷)	تلاقی مرکب (سال ۱۳۸۸)
فجر	شصتک / قائم	فجر / قائم // شصتک / قائم (۱)
قائم	دمسیاه / قائم	نعمت / قائم // دمسیاه / قائم (۲)
شصتک	فجر / قائم	نعمت / قائم // شصتک / قائم (۳)
دمسیاه	نعمت / قائم	شصتک / قائم // دمسیاه / قائم (۴)
نعمت		فجر / قائم // نعمت / قائم (۵)
		فجر / قائم // دمسیاه / قائم (۶)

برداشت و استخراج DNA آنها به روش دلاپورتا و همکاران (۸) انجام شد. نشانگرهای همبسته با صفات مورد نظر طبق جدول ۲ انتخاب و بکار گرفته شدند.

استخراج DNA و نشانگرهای مورد استفاده

نمونه های برگي ۴۳ بوته انتخابی از مجموع ۱۹۰ بوته تلاقی های مرکب (با توجه به خصوصیات مرفولوژیکی و تیپ مناسب بوته)

جدول ۲- نشانگرهای مولکولی همبسته با صفات مورد مطالعه کیفی برنج که در این تحقیق استفاده شده‌اند.

منبع	توالی برگشت	توالی رفت	محل کروموزومی / صفت	نام نشانگر	نوع نشانگر
Fan et al.(2006)	tgaagcaaaaacatggctagg	acaccaactcttgctgcat	طول دانه- وزن دانه، ۳	SSR	RM411
Jairin et al.(2009)	caacacaagcagagaagtgaagc	gtacaaaatagcaccacacc	AG,GC,GT- ۶	SSR	RM190
Yi et al.(2009)	gctagccatgctctgtacc	gtgactgacttgctcatagg	AC/GC- ۶	SSR	RM204
Bradbury et al.(2005)	-	ttgtttggagcttgctgatg	FGR	SNP	ESP
Bradbury et al.(2005)	-	cataggagcagctgaaatataacc	FGR	SNP	IFAP
Bradbury et al.(2005)	-	agtgtttacaaagtcccg	FGR	SNP	EAP
Bradbury et al.(2005)	-	ctggtaaaaagattatggcttca	FGR	SNP	INSP
Jairin et al.(2009)	ggaggaacagcagcaactc	cgagcgaggggttactgttc	GT- ۶	STS	GT11
Fan et al.(2006)	tagccgaagatcagctcct	gcaaccaagtccacgctaata	GS3	Indel	GS09
Yan et al.(2009)	aaactacacaagaatctgct	ctctgtctcattatcaatc	تعداد دانه در خوشه	STS	Gn1a-M1
Yan et al.(2009)	ttcgtgttcgagcagcagct	tgaggatgccctggaagacg	تعداد دانه در خوشه	STS	Gn1a-M2
Jain et al. (2006)	tcgggaaaacctaccctacc	acgggcaatccgaacaacc	ری آمدن- ۸	SSR	RM44
Jain et al. (2006)	cgggtgttccccaggatcttg	gacatgccaccagccaccac	ری آمدن- ۸	SSR	RM137
Jain et al. (2006)	catcatacttgcagccag	gaaccagaggacaaaatgc	ری آمدن- ۸	SSR	RM331

شرایط PCR و انجام الکتروفورز

برای ارزیابی ژنتیکی عطر و طعم از نشانگر اختصاصی (ASA)^۱ برادبری و همکاران (۳) استفاده شد. نشانگر اختصاصی بصورت چندگانه^۲ بوده و از ترکیب دو به دوی آنها ۳ باند به اندازه‌های ۵۸۰، ۳۵۵ و ۲۵۷ جفت باز تولید می‌شود. شرایط PCR برای عطر و طعم عبارتند از: مخلوط واکنش ۲۵ میکرولیتری حاوی ۲/۵ میکرولیتر از بافر 10 × PCR، ۱ μl از ۰/۵ از dNTPs (۱۰ میلی مولار)، ۱ μl از MgCl₂ (۵۰ میلی مولار)، ۰/۵ μl از هر پرایمر (۱۰ μl)، ۰/۵ واحد آنزیم تک‌پلیمرز و ۵۰-۱۰۰ نانوگرم از DNA نمونه بوده است. شرایط دمایی شامل ۹۴ درجه برای ۲ دقیقه و ۳۰ چرخه به صورت ۹۴ درجه سانتی‌گراد به مدت ۵ ثانیه، ۵۸ درجه سانتی‌گراد به مدت ۵ ثانیه و ۷۲ درجه سانتی‌گراد به مدت ۵ ثانیه، و در پایان ۱ سیکل ۷۲ درجه سانتی‌گرادی به مدت ۵ دقیقه بوده است. شرایط PCR برای سایر ژن‌های مورد مطالعه نیز براساس

استاندارد متداول شرایط PCR برای نشانگرهای SSR بوده است. فرآورده‌های PCR بوسیله الکتروفورز ژل آگارز ۲-۲/۵ درصد جداسازی و با اتیدیوم بروماید رنگ آمیزی و سپس به مطالعه باندها پرداخته شد.

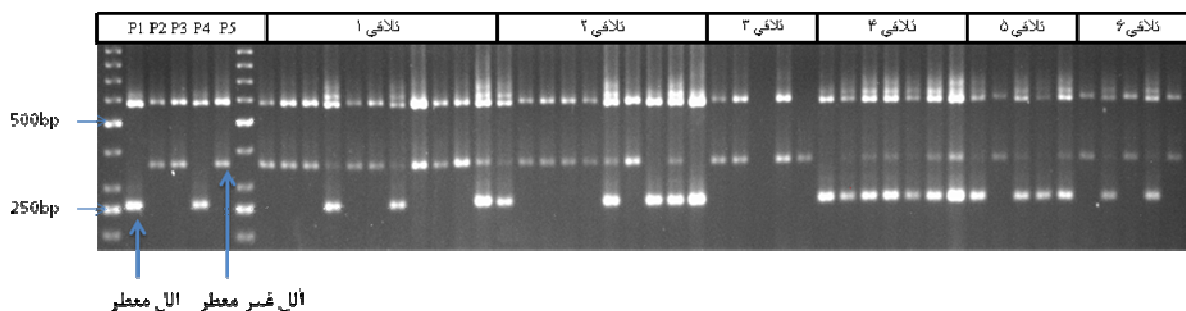
نتایج و بحث

ارزیابی مولکولی ژن عطر و طعم

نتایج آزمایش نشان داده است که دو نشانگر ESP و EAP به عنوان کنترل داخلی عمل نموده و باندی به وزن ۵۸۰ جفت باز را تولید می‌نمایند. ترکیب نشانگرهای INSP و EAP باندی به وزن ۳۵۵ جفت باز را در ژنوتیپ غیرمعطر و ترکیب نشانگرهای IFAP و ESP باندی به وزن ۲۵۷ جفت باز را در ژنوتیپ‌های معطر تولید نمودند (۴). لذا ارقام والدینی فجر و دمسیاه دارای آلل‌های معطر و ارقام نعمت و شصتک و قائم فاقد باند معطر بودند (شکل ۱ و جدول ۳).

1- Allele-specific amplification

2- Multiplex

شکل ۱- تعیین ژنوتیپ عطر و طعم به کمک نشانگر برادبری و همکاران در جمعیت حاصل از تلاقی مرکب: فجر / قائم // شصتک / قائم (۱). نعمت / قائم // دمسیاه / قائم (۲). نعمت / قائم // شصتک / قائم (۳). شصتک / قائم // دمسیاه / قائم (۴). فجر / قائم // نعمت / قائم (۵). فجر / قائم // دمسیاه / قائم (۶)، و ارقام والدینی شامل: P₁: فجر، P₂: قائم، P₃: شصتک، P₄: دمسیاه و P₅: نعمت.

جدول ۳- خصوصیات کیفی ارقام والدینی

عطر و طعم	دمای ژلاتینه شدن	قوام ژل	میزان آمیلوز	صفت
				نام رقم
معطر	متوسط	متوسط	متوسط	فجر
غیر معطر	پایین	سخت	متوسط	قائم
غیر معطر	متوسط	سخت	متوسط	شصتک
معطر	متوسط	نرم	متوسط	دمسیاه
غیر معطر	پایین	متوسط	بالا	نعمت

نعمت / قائم، ۱ بوته دارای ژن خالص معطر و ۴ بوته هتروزایگوس بودند و در تلاقی فجر / قائم // دمسیاه / قائم، ۲ بوته هتروزایگوس و ۳ بوته فاقد آلل معطر، و در تلاقی نعمت / قائم // شصتک / قائم بدلیل اینکه هیچیک از والدین تلاقی، معطر نبودند در آزمایش نیز هیچ گونه آلل معطری مشاهده نگردید (شکل ۱).

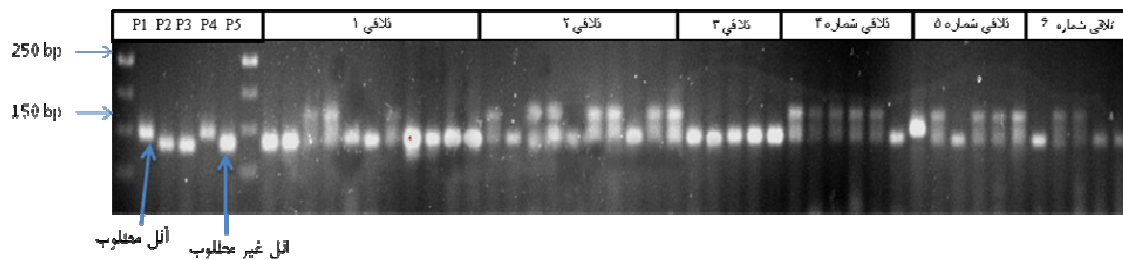
ارزیابی مولکولی برای AC,GC,GT

از سه نشانگر مورد استفاده در ارزیابی آمیلوز، قوام ژل و دمای ژلاتینه شدن (GT11, RM190, RM 204)، نشانگر GT11

در تلاقی نعمت / قائم // دمسیاه / قائم از تعداد ۱۰ بوته، ۲ بوته دارای ژن هموزایگوس معطر و ۳ بوته نیز برای ژن معطر هتروزایگوس و مابقی بوته‌ها فاقد ژن معطر بودند. همچنین آزمون این نشانگر در تلاقی مرکب فجر / قائم // شصتک / قائم نشان داد که از تعداد ۱۱ بوته ۳ بوته هتروزایگوس و ۸ بوته فاقد آلل معطر (*fgR*) می‌باشند. در تلاقی شصتک / قائم // دمسیاه / قائم نیز از مجموع ۷ بوته، ۱ بوته دارای ژن هموزایگوس *fgR* و مابقی هتروزایگوس بودند. در تلاقی فجر / قائم //

مشاهده نشد، در حالیکه در تلاقی شصتک/قائم//دمسیاه/قائم از مجموع ۷ بوته، ۵ بوته هتروزیگوس و دو بوته فاقد آلل مطلوب بودند. در تلاقی فجر/قائم//نعمت/قائم از مجموع ۵ بوته، ۴ بوته هتروزیگوس و ۱ بوته بدون آلل مطلوب شناسایی شدند. همچنین در تلاقی فجر/قائم//دمسیاه/قائم دو بوته هتروزیگوس و ۳ بوته بدون آلل مورد نظر بودند (شکل ۲). نشانگر RM204 مربوط به نسبت آمیلوز به قوام ژل (AC/GC) می‌باشد (۳۳). این نشانگر نیز با توجه به چندشکلی بین والدین، شصتک و دمسیاه را از سایر والدین متمایز نمود، و به علت مشابه بودن نتایج با نشانگر RM190 در متمایز نمودن والد کیفی دمسیاه، از ادامه بررسی حذف گردید.

هیچ‌گونه چندشکلی در بین والدین نشان نداد، لذا از ادامه بررسی حذف گردید، در حالی که نشانگرهای RM190 و RM204 در بین والدین چندشکلی مناسبی نشان دادند. نشانگر RM190 که با ۳ ویژگی پخت (میزان آمیلوز، دمای ژلاتینه شدن و قوام ژل) همبستگی دارد (۱۲ و ۲۸)، ارقام کیفی فجر و دمسیاه را از سایر ارقام غیر کیفی کاملاً متمایز نمود (شکل ۲ و جدول ۳). همچنین آزمون این نشانگر در نسل در حال تفکیک فجر/قائم//شصتک/قائم نشان داد که از تعداد ۱۱ بوته، ۳ بوته هتروزیگوس بوده و مابقی فاقد آلل‌های مطلوب ارقام کیفی بودند. در تلاقی نعمت/قائم//دمسیاه/قائم، ۷ بوته هتروزیگوس و ۳ بوته فاقد هر گونه آلل مطلوبی بودند. در تلاقی نعمت/قائم//شصتک/قائم هیچ آلل مطلوبی

شکل ۲- چند شکلی RM190 در بین والدین و تفرق حاصل از این نشانگر در تلاقی‌های مرکب : فجر/قائم//شصتک/قائم (۱). نعمت/قائم//دمسیاه/قائم (۲). نعمت/قائم//شصتک/قائم (۳). شصتک/قائم//دمسیاه/قائم (۴). فجر/قائم//نعمت/قائم (۵). فجر/قائم//دمسیاه/قائم (۶) و ارقام والدینی شامل: P₁: فجر، P₂: قائم، P₃: شصتک، P₄: دمسیاه و P₅: نعمت.

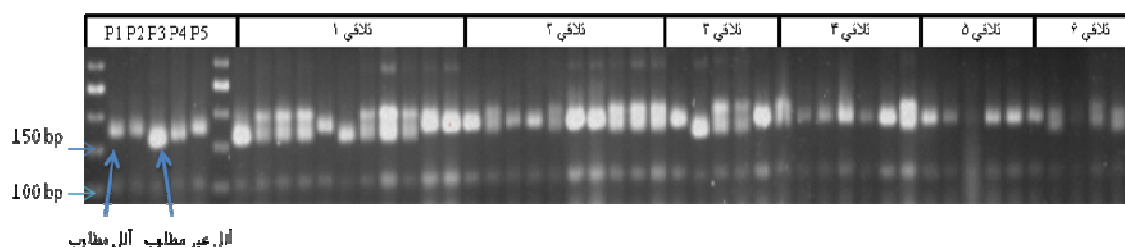
بررسی استفاده شده است. نتایج آزمایش نشان دادند که نشانگر RM411 علی‌رغم فاصله کم (۵ سانتی مورگان) آن با ژن مورد نظر (*GS3*) (۹) قادر به تفکیک کامل نسبت طول به عرض

ارزیابی مولکولی طول دانه

به منظور تعیین ژنوتیپ‌های هموزیگوس دانه بلند و کوتاه و نیز افراد هتروزیگوس در جمعیت تلاقی مرکب از ۲ نشانگر در این

هتروزیگوس با یکی از باندهای دمسیاه می‌باشد، مابقی بوته‌ها دارای باندی مشابه با فجر، نعمت و قائم بودند. نشانگرهای همبسته با صفات تعداد دانه در خوشه (Gn1a-M1, Gn1a-M2) و طول دانه بعد از پخت (RM44, RM137, RM331) (جدول ۲) قادر به تفکیک این صفات در بین والدین نبودند.

دانه در این تحقیق نمی‌باشد، در حالیکه نشانگر GS09 از این قابلیت برخوردار بوده و بخوبی توانست شصتک را که رقمی با شکل دانه گرد و پهن می‌باشد، از سایر ارقام والدینی متمایز نماید (شکل ۳). آزمون این نشانگر در جمعیت تلاقی مرکب نشان داده است که از میان ۴۳ بوته مطالعه شده، ۳ بوته دارای باند هموزیگوس خالص شصتک، ۱۴ بوته هتروزیگوس با یک باند شصتک و ۵ بوته

شکل ۳- پرایمر GS09، چندشکلی حاصل در والدین و جمعیت حاصل از تلاقی مرکب : فجر / قائم // شصتک / قائم (۱). نعمت / قائم // دمسیاه / قائم (۲). نعمت / قائم // شصتک / قائم (۳). شصتک / قائم // دمسیاه / قائم (۴). فجر / قائم // نعمت / قائم (۵). فجر / قائم // دمسیاه / قائم (۶)، و ارقام والدینی شامل: P₁: فجر، P₂: قائم، P₃: شصتک، P₄: دمسیاه و P₅: نعمت.

سایر محققین (۱۲، ۱۵، ۲۰، ۳۳ و ۳۴) گزارش نمودند اند، نتایج حاصل از ارزیابی‌های فنوتیپی و مولکولی در این تحقیق روی والدین و جمعیت تلاقی‌های مرکب، مبتنی بر استفاده از نشانگرهای مولکولی نشان داد که از ترکیب روش‌های کلاسیک و مولکولی می‌توان به‌عنوان روشی دقیق، موثر و سریع به منظور اصلاح لاین‌هایی با تجمع ژن‌های مهم استفاده نمود. نتایج بدست آمده نشان می‌دهد که از مجموع تلاقی‌های مرکب، تلاقی ۴ (دمسیاه / قائم // شصتک / قائم) و تلاقی ۵ (فجر / قائم // نعمت / قائم) و تلاقی ۲

بهبود شاخص‌های تولید (عملکرد) و کیفیت در ارقام برنج جزء اصلی‌ترین برنامه‌های اصلاحی می‌باشد. اگرچه چین و همکاران در سال ۲۰۱۰ اصلاح موفقیت‌آمیز و همزمان کیفیت پخت و عطر و طعم در برنج را گزارش نمودند ولیکن در این مطالعه علاوه بر صفات یاد شده طول دانه بعد از پخت، شکل دانه و تعداد دانه در خوشه نیز مورد بررسی قرار گرفته‌اند. نشانگرهای مولکولی مرتبط با طول دانه بعد از پخت و تعداد دانه در خوشه قادر به تفکیک این صفات در بین والدین نبودند و از ادامه بررسی بازماندند. همانگونه که

تلاقی‌ها داشته‌اند. در بررسی مشابه زو و همکاران (۳۴) نیز از رقم کیفی Minghui 63 که دارای آمیلوز متوسط، قوام ژل نرم و دمای ژلاتینه شدن بالا بوده برای بهبود ویژگی‌های کیفی رقم Zhenshan 97 استفاده کرده‌اند.

(نعمت / قائم // دمسیاه / قائم)، به ترتیب دارای بیشترین تعداد بوته‌هایی با ژن‌های مورد نظر می‌باشند. علاوه بر این نتایج بدست آمده مؤید آن است که استفاده از ارقام کیفی دمسیاه و فجر (جدول ۳) نقش عمده‌ای در کارایی

جدول ۳- نتایج حاصل از تعیین ژنوتیپ در جمعیت حاصل از تلاقی مرکب با استفاده از نشانگرهای مولکولی

شماره تلاقی	جمعیت تلاقی‌های مرکب	تعداد کل بوته‌های مورد مطالعه	تعداد بوته‌های انتخابی در مرزعه	وضعیت عطر			وضعیت آمیلوز			وضعیت طول دانه		
				وضعیت عطر (معطر) (/)	وضعیت عطر (غیر معطر) (/)	وضعیت عطر (/هتروزیگوت)	وضعیت AC.GC,GT بوته‌های هتروزیگوت (/)	وضعیت AC.GC,GT هموزیگوتی غالب (غیر انتخابی) (/)	بوته‌های دانه کشیده (/)	بوته‌های هتروزیگوت غالب (/)	بوته‌های دانه گرد (/)	بوته‌های مغلوب (هموزیگوت مغلوب) (/)
۱	فجر / قائم // شصتک / قائم	۴۱	۱۱	-	۷۲/۳۷	۲۷/۲۷	۲۷/۲۷	۷۲/۷۳	۲۷/۲۷	۵۴/۵۵	۱۸/۱۹	
۲	نعمت / قائم // دمسیاه / قائم	۳۷	۱۰	۲۰	۵۰	۳۰	۷۰	۳۰	۵۰	۵۰	-	
۳	نعمت / قائم // شصتک / قائم	۵۰	۵	-	۱۰۰	-	-	۱۰۰	۴۰	۴۰	۲۰	
۴	شصتک / قائم // دمسیاه / قائم	۲۲	۷	۱۴/۲۹	-	۸۵/۷۱	۷۱/۴۲	۲۸/۵۸	۷۱/۴۳	۲۸/۵۷	-	
۵	فجر / قائم // نعمت / قائم	۱۰	۵	۲۰	-	۸۰	۸۰	۲۰	۱۰۰	-	-	
۶	فجر / قائم // دمسیاه / قائم	۳۰	۵	-	۶۰	۴۰	۶۰	۴۰	۲۰	۸۰	-	

دارای ژن خالص *fgt* بوده‌اند ولیکن بدلیل عدم وجود یا فاقد خالص بودن سایر ژن‌های کنترل کننده کیفیت پخت و خوراک از جمله آمیلوز، قوام ژل و دمای ژلاتینه شدن از برنامه اصلاحی حذف شدند و بررسی مجدد آنها نیازمند نسل‌های پیشرفته‌ای می‌باشد (جدول ۴). بوته‌های شماره ۱۰-۲-۸۹ و ۱-۴-۸۹ (با در نظر گرفتن هتروزیگوس بودن در برخی از مکان‌های ژنی) حاکی از تجمیع موفقیت آمیز ژن عطر و طعم و ژن‌های مربوط به کیفیت پخت و شکل دانه در رقم قائم است. همانگونه

بدلیل اهمیت موضوع عطر و طعم در برنج و بمنظور افزایش سرعت و کارایی انتخاب در بررسی‌های مولکولی، ابتدا ارزیابی بر مبنای ژن *fgt* (عطر و طعم) انجام گرفت و سپس افراد هموزیگوس و هتروزیگوس سایر ژن‌ها مشخص گردیدند. از آنجایی که هدف از این پروژه تحقیقی، مطالعه تجمیع ژن‌های عطر و طعم، کیفیت پخت و خوراک و اندازه دانه می‌باشد، لذا بوته ۸-۲-۸۹ از تلاقی نعمت / قائم // دمسیاه / قائم و بوته ۲-۵-۸۹ حاصل از تلاقی فجر / قائم // نعمت / قائم، اگرچه

۲-۶-۸۹ از تلاقی نعمت / قائم // دمسیاه / قائم و فجر / قائم // دمسیاه / قائم نام برد. براساس گزارش ریپوت و هوسینگتون (۲۳) با استفاده از نشانگرهای مولکولی در برنامه اصلاحی می‌توان زمان اصلاح روش‌های کلاسیک را کوتاه نمود، بطوریکه جین و همکاران (۱۵) با دو نسل تلاقی برگشتی و سه نسل خودگشتی موفق به انتخاب افرادی با هموزیگوسیتی در سه لوکوس AC, GC, fgr شدند.

که در جدول ۴ آمده اکثر بوته‌هایی که از نظر ژن عطر هتروزیگوس بودند از نظر شکل دانه نیز دارای فرم دانه کشیده هستند. علاوه بر انتخاب بوته‌هایی با ژن‌های هموزیگوس مورد نظر سعی گردید بوته‌هایی که دارای ژن‌های مورد نظر اما هتروزیگوس بودند نیز انتخاب، تا در نسل‌های پیشرفته وضعیت تفکیک آنها مورد بررسی بیشتر قرار گیرد (جدول ۴)، بعنوان مثال می‌توان از بوته‌های ۲-۶-۸۹ و

جدول ۴- بوته‌های انتخابی بر مبنای داده‌های حاصل از نشانگرهای مولکولی. نمره‌دهی بوته‌ها براساس علامت ستاره روی هر ژنوتیپ مشخص شده است. ۴ بوته‌ی اول به عنوان بوته‌هایی که دارای ژن عطر هموزیگوس بوده و از سایر بوته‌ها متمایز می‌باشند.

اندازه دانه	AC,GC,GT	Fgr	کد بوته‌های انتخابی
±	-	+	۸۹-۲-۸
±	±	+	۸۹-۲-۱۰†
±	±	+	۸۹-۴-۱†
+	-	+	۸۹-۵-۲
±	±	±	۸۹-۱-۴***
±	±	±	۸۹-۱-۷***
+	-	±	۸۹-۱-۱۱***
+	±	±	۸۹-۲-۱***
+	±	±	۸۹-۲-۶***
±	±	±	۸۹-۲-۹***
+	±	±	۸۹-۴-۲***
+	±	±	۸۹-۴-۳***
+	±	±	۸۹-۴-۴***
+	±	±	۸۹-۴-۵***
+	-	±	۸۹-۴-۶**
±	-	±	۸۹-۴-۷**
+	±	±	۸۹-۵-۱***
+	±	±	۸۹-۵-۳***
+	±	±	۸۹-۵-۴***
+	±	±	۸۹-۵-۵***
±	±	±	۸۹-۶-۲****
±	-	±	۸۹-۶-۴****

بوته‌هایی که با علامت † مشخص شده به عنوان بوته‌های همری در نظر گرفته شده‌اند. علامت + یعنی آن دسته ژنوتیپ‌هایی که از نظر صفت مورد نظر هموزیگوس می‌باشند، ± هتروزیگوس و - یعنی فاقد آلل مطلوب صفت مورد نظر می‌باشند.

(آمیلوز متوسط، قوام ژل و دمای ژلاتینه شدن متوسط) مورد شناسایی قرار گرفتند، لذا با توجه به نتایج بدست آمده می‌توان انتظار داشت که در نسل‌های پیشرفته با تهیه لاین‌های خالص امید بخش با ترکیب و یا هرمی ساختن ژن‌ها، به ارقام اصلاحی با صفات کمی و کیفی مناسب دست یافت.

تشکر و قدردانی

از مجموعه مدیریت پژوهشکده برنج و مرکبات که اعتبار لازم را برای انجام این پروژه فراهم نموده‌اند، قدردانی بعمل می‌آید.

بی و همکاران (۳۳) نیز از چهار نسل تلاقی برگشتی و یک نسل خودگشتی برای ترکیب و انتقال آلل‌های ژن عطر و طعم و Wx در رقم Manawthukha استفاده کردند. این گزارش، اولین گزارش بررسی توأمان مورفولوژیکی و مولکولی تجمیع ژن‌های مهم برنج در رقم قائم با استفاده از تلاقی‌های مرکب می‌باشد. خوشبختانه نتایج بدست آمده نشان می‌دهد که در اولین نسل مطالعه شده استفاده از نشانگرهای مولکولی (MAS)، بوته‌های هموزیگوس از نظر عطر و طعم و شکل دانه و هتروزیگوس از نظر کیفیت پخت

منابع

1. Ashikari, M. and M. Matsuoka. 2006. Identification isolation and pyramiding of quantitative trait loci for rice breeding. *Trends. Plant. Sci.*, 7: 344-350.
2. Ashikari, M., A. Sasaki, M. Ueguchi-Tanka, H. Itoh, A. Nishimura, S. Detta, K. Ishiyama, T. Saito, M. Kobayashi, G.S. Khush, H. Kitano and M. Matsuoka. 2002. Mutation in a gibberellin biosynthetic gene, GA20 oxidase, contributed to the rice "Green Revolution". *Breed. Sci.*, 52: 143-150.
3. Bradbury, L.M.T., T.L. Fitzgerald, R.J. Henry, Q.S. Jin and D.L.E. Waters. 2005a. The gene for fragrance in rice. *Plant. Biotech. J.*, 3: 363-370.
4. Bradbury, L.M.T., R.J. Henry, Q.S. Jin, R.F. Reinke and D.L.E. Waters. 2005b. A perfect marker for fragrance genotyping in rice. *Molecul. Breed.* 16: 279-283.
5. Cagampang, G.B., C.M. Perez and B.O. Juliano. 1973 . A gel consistency test for eating quality of rice. *J. Sci. Food. Agric.*, 24: 1589-1594.
6. Chen, S., XH. Lin, C.G. Xu and Q. Zhang. 2000. Improvement of bacterial blight resistance of 'Minghui 63', an elite restorer line of hybrid rice, by marker-assisted selection. *Crop. Sci.*, 40: 239-244.
7. Chen, S., Y. Yang, W. Shi, Q. Ji, F. He, Z. Zhang, Z. Cheng, X. Liu and M. Xu. 2008c. Badh2, encoding betaine aldehyde dehydrogenase, inhibits the biosynthesis of 2-acetyl-1-pyrroline, a major component in rice fragrance. *The Plant Cell.* 20: 1850-1861.
8. Dellaporta, S.L., J. Wood and J. Tickes. 1983. A plant molecular DNA minipreparation version II. 1: 19-21.
9. Fan, C.C., Y.Z. Xing, H.L. Mao, T.T. Lu and B. Han. 2006. GS3, a major QTL for grain length and weight and minor QTL for grain width and thickness in rice, encodes a putative transmembrane protein. *Theor. Appl. Genet.* 112: 1164-1171.

10. Gao, Z.Y., D.L. Zeng, X. Cui, Y.H. Zhou, M. Yan, D. Huang, J.Y. Li and Q. Qian. 2003. Map-based cloning of the ALK gene, which controls the GT of rice. *Sci. China. C- Life. Sci.*, 46: 661-668.
11. Grosch, W. and P. Schieberle. 1997. Flavor of cereal products a review. *Cereal. Chem.*, 74: 91-97.
12. Jairin, J., S. Teangdeerith, P. Leelagud, J. Khotcharerk and T. Tooiinda. 2009. Development of rice introgression lines with brown planthopper resistance and KDML105 grain quality characteristics through marker assisted selection. *Field. Crop. Rese.* 110: 263-271.
13. Jangsutthivorawat, S. and H. Volkaert. 2009. Nucleotide polymorphism of starch synthesis genes in Thai rice. *Nat. Sci.*, 43: 154-163.
14. Jiang, G.H., G.C. Xu, M.J. Tu, X.H. Li, Q.Y. He and Q.F. Zhang. 2004. Pyramiding of insect- and disease-resistance genes into an elite indica, cytoplasm male sterile restorer line of rice, Minghui 63. *Plant Breed.* 123: 112-116.
15. Jin, L., Y. Lu, Y. Shao, G. Zhang, P. Xiao, S. Shen, H. Corke and J. Bao. 2010. Molecular marker assisted selection for improvement of the eating, cooking and sensory quality of rice (*Oryza sativa* L.). *Jorn. Cereal. Sci.*, 51: 159-164.
16. Joseph, M., S. Gopalakrishnan, R.K. Sharma, V.P. Singh, A.K. Singh, N.K. Singh and T. Mohapatra. 2004. Combining bacterial blight resistance and Basmati quality characteristics by phenotypic and molecular marker-assisted selection in rice. *Mol. Breed.* 00: 1-11.
17. Juliano, B.O. 1985. Criteria and test for rice grain quality in rice chemistry and technology. Saint Paul, America Association of Cereal Chemists. pp: 443-513.
18. Juliano, B.O. and B. Duff. 1991. Rice grain quality as an emerging priority in national rice breeding programs. *In: Rice grain marketing and quality issues.* Los Baons, Laguna, IRRI. pp: 55-64 .
19. Little, R., G. Hilder and E. Dawson. 1958. Differential effect of dilute alkali on 25 varieties of milled white rice. *Cereal. Chem.*, 35: 111-126.
20. Liu, Q., Q. Li, X. Cai, H. Wang, S. Tang, H. Yu, Z. Wang and M. Gu. 2006. Molecular marker-assisted selection for improved cooking and eating quality of two elite parents of hybrid rice. *Crop. Sci.*, 46: 2354-2360.
21. Lorieux, M., M. Petrov, N. Huang, E. Guiderdoni and A. Ghesquiere. 1996. Aroma in rice: genetic analysis of a quantitative trait. *Theor. Appl. Gene.*, 93:1145-1151.
22. Nematzadeh, Gh.A., M.T. Karbalaie, F. Farrokhzad and B. Ghareyazie. 2000. *Aromatic Rices.* Edited by Singh, R.K., U.S. Singh, and G.S. Khush, Oxford and IBH Publishing Co. Pvt. Ltd. New Dehli, Calcutta. pp: 191-200.
23. Ribaut, J.M. and D. Hoisington. 1998. Marker assisted selection: new tools and strategies. *CIMMYT.* 3: 236-239.
24. Sharma, P.N., A. Torii, S. Takumi, N. Mori and C. Nakamura. 2004. Marker-assisted pyramiding of brown planthopper (*Nilaparvata lugens* *Sta*^o *l*) resistance genes Bph1 and bph2 on rice chromosome 12. *Hereditas.* 140: 61-69.
25. Sood, B.C. and E.A. Siddiq. 1978. A rapid technique for scent determinations in rice. *Indian J. Genet. Plant Breed.* 38: 268-271.
26. Spielmeier, W., M.H. Ellis and P.M. Chandler. 2002. Semidwarf (*sd-1*), "green revolution" rice, contains a defective gibberellin 20-oxidase gene. *Proc. Natl. Acad. Sci. U.S.A.* 99: 9043-9048.

27. Sun, L., C. Wang, C. Su, Y. Liu, H. Zhai and J. Wan. 2006. Mapping and marker-assisted selection of a brown planthopper resistance gene *bph2* in rice (*Oryza sativa* L.). *Acta. Gentica. Sin.*, 33: 717-723.
28. Tian, Z., Q. Qian, Q. Liu, M. Yan, X. Liu and C. Yan. 2009. Allelic diversities in rice starch biosynthesis lead to a diverse array of rice eating and cooking qualities. *PNAS*. 106: 21760-21765.
29. Umemoto, T. and N. Aoki. 2005. Single-nucleotide polymorphisms in rice starch synthase IIa that alter starch gelatinization and starch association of the enzyme. *Func. Plan. Bio.*, 32: 763-768.
30. Umemoto, T., N. Aoki, H.X. Lin, Y. Nakamura, N. Inouchi, Y. Sato, M. Yano, H. Hirabayashi and S. Maruyama. 2004. Natural variation in rice starch synthase IIa affects enzyme and starch properties. *Func. Plan. Bio.*, 31: 671-684.
31. Umemoto, T., M. Yano, H. Satoh, A. Shomura and Y. Nakamura. 2002. Mapping of a gene responsible for the difference in amylopectin structure between japonica-type and indica-type rice varieties. *Theor. Appl. Gene.*, 104: 1-8.
32. Waters, D.L.E., R.J. Henry, R.F. Reinke and M.A. Fitzgerald. 2006. Gelatinization temperature of rice explained by polymorphisms in starch synthase. *Plant. Biotechnol. J.*, 4: 115-122.
33. Yi, M., K. Than New, A. Vanavichit, W. Chai-arree and T. Toojinda. 2009. Marker assisted backcross breeding to improve cooking quality traits in Myanmar rice cultivar Manawthukha. *Fiel. Crop. Rese.*, 113: 178-186.
34. Zhou, P.H., Y.F. Tan, Y.Q. He, C.G. Xu and Q. Zhang. 2003. Simultaneous improvement for four quality traits of Zhenshan 97, an elite parent of hybrid rice, by molecular marker-assisted selection. *Theor. Appl. Genet.*, 106: 326-331.

Study of Combining Rice Quantitative and Quality Important Genes Via Marker Assisted Selection (MAS)

K. Katalani¹, Gh.A. Nematzade², Gh. Kiani³ and S.H.R. Hashemi⁴

1, 2 and 3- Former M.Sc. Students, Professor and Assistant Professor of Sari Agricultural Sciences and Natural Resources University

4- M.Sc. of Genetic and Agricultural Biotechnology Institute of Tabarestan

Abstract:

Different characters influence the marketing of rice in which aroma, amylose content, gelatinization temperature, gel consistency and grain shape are the most important ones. Two local quality (Shastak and Domsia) and two improved rice varieties (Nemat and Fajrr) were used to pyramid the qualitative genes into new released Ghaem variety through classical methods and marker aided selection. Ghaem variety was used as a recipient parent and crossed with others mentioned varieties. Then, composite crosses were made between F₁ and after growing single plan, phenotypically desirable individual plant were selected. Followed by molecular analysis were used for study on segregation and combination of target genes using linked markers. The results indicated that Ghaem/ Domsia// Ghaem/ Shastak and Ghaem/ Nemat// Ghaem/ Fajr are the suitable crosses due to having most of the qualitative controlled genes, particularly aroma and grain shape. Mean while it is recommended that the final figures come out after doing advance generations and study the promising lines.

Keywords: Rice, Ghaem variety, MAS, Quality index